

רחל מרחלת על כל העולם

הצעת נשואין

כל המין הנשי של הארץ עומד במצב הכן. כי צדוק סביר אמר שהוא בשל לנשואין. שלושים ואחד שנים הוא חי לו כשקט, זימר שירים וחזיק אנשים, והמין הנשי לא שמע עליו שום דבר מיוחד. עכשיו הוא הגיע, כאמור, לגיל שלושים ואחת, והוא רוצה שידעו, כאמור, שהוא בשל לנשואין. הוא גם רוצה שידעו איך זה קרה לו.

"היו לי המון הצעות נשואין", הוא מספר בחינניות ביישנות, "אבל לא הסכמתי לאף אחת. לא רציתי להתחתן. עד שפגשתי את עליזה גור, ואז החלטתי שאני בשל לנשואין. זה היה לפני שבע שנים."

הוא לא חיכה שהיא תציע לו אותם. הוא הציע לבדו, והיא סירבה. "היא לא רצתה להתחתן", הוא מספר, "כל מה שהיא רצתה זה משהו שמישהי אחרת יכולה לעשות אותו דרך המיטה בלי כשרון, או עם כשרון בלי מיטה. היא פשוט השתמשה בי, וכל מה שהיא רצתה ממני זה טרמפ לכר כבות."

"כשאני הלכתי איתה הציעו לה להיות עסקנית במפלגה הליברלית, והיא סירבה. באותו הזמן היא הכירה שני מיליונרים. האחד סבי סנג האנגלי והשני אמריקאי. שניהם חינרו אחריה והציעו לה הצעות נשואין, והיא היתה באה אלי לספר לי מה כל אחד מציע לה. היא התחנתה עם האנגלי, ואחרי כך התגרשה ממנו והאשימה אותו בזה שלאחר שנה של נשואין הוא השאיר אותה בתולה."

זה היה משפט גדול, ואני יכול להעיד על זה שהאשמה שלה היתה נכונה, כי גם אני הלכתי איתה שנתים והיא נשארה בתולה. אחר כך היא התחנתה עם האמריקאי, ומאז לא שמעתי עליה.

"כשהיא היתה איתי, אהבתי אותה כמו פסל חרסין, אבל לא יצא מזה כלום." אחר כך הוא שוב היה בשל לנשואין.

זו מהדודאים

כשהדלת נפתחה, והיא הופיעה במסיבת הסילווסטר, כולם שאלו מה היא עושה כאן.

ריקות ובנעליים תואמות. כולה הצעקה ה' אחרונה של האופנה.

היא חיכה חיוך של ניצחון, נכנסה לתוך המסיבה, ובעלה עם הפאות נכנס אחריה. היא חיכה שכולם ישאלו אותה על ההצלחה המסחררת שלהם בגרמניה, כדי שהיא תוכל לספר כמה מכתבי מעריצים היא מקבלת, וכמה הצעות לחזוים וכמה הרבה כסף היא מרוויחה.

היא נכנסה פנימה וחיכה שכולם יתלחשו: "הנה אסתר רייכשטאט", הנה אסתר רייכשטאט, אבל אז כל החלצת, כי כולם היו עסוקים זה בזו. בכל זאת היא שמה לב שכולם מסתכלים עליה, וזקפה את הי צוואר שלה גבוה גבוה, אבל כשכל המסתכלים לים התחילו ללחוש: "הנה רותי נוימן, הנה רותי נוימן, היא הסתכלה סביבה וראתה שבדיק לידה עומדת רותי נוימן, השחר חרות היפהפיה והמקסימה, עם שמלת ערב ארוכה."

היא לא התייאשה והחלה לערוך מסעי ניצחון בין מוזוני המסיבה. היא עברה מי איש לאיש, מאשה לאשה, בסוף היא הגיעה אל העיתונאית זיוה יריב. מישהו הציג אותן זו בפני זו, וכשאמרו לזיוה: "תכירי את אסתר רייכשטאט", היא אמרה בלי כוונ

אסתר

היא היתה ממולאת באיפור גרמני חדיש, עטופה במעיל פרווה שחור, בגרבי כסף מב

נה: "אה, זאתי מהדודאים!" זה כבר היה יותר מדי בשביל הזמרת המצליחה. היא פרצה בבכי, נתנה לזיוה (לדבריה) בוקס בבטן, ברחה לחדר האמבטיה והסתגרה שם, נששה את המסיבה וחזרה למלון הילטון, שם היא מתגוררת.

זיוה

בעלה נשאר לבדו, ניסה להתבדר עד שי נגמרה המסיבה, ורק אז הצטרף אליה למלון.

הוא היה ניפגש איתה באחור או בארץ, או בחוף לארץ, וניהל איתה רומן הדוק, למרות שהיתה שייכת לחברה המתתרה.

אבל כשמשפט הבולים החל, ועמי הואשם בכך שהעביר מעטפה של בולים מזויפים במטוס אל-על, עזבו אותו שתי חברות התעופה שלו. באל-על הופסקה עבודתו, ולידיה נפרדה ממנו אז.

אבל כיוון שהוא עדיין צעיר, הוא כנראה יתגבר על הכל. עובדה שבסילווסטר, עוד לפני שנודעו תוצאות המשפט, אפשר היה לראות אותו כשהוא לבוש היטב בעניבה וחליפה, עם מצב רוח עליו, ולצידו — לידיה.

ולא רק זה, אלא שמי שטרם להציץ בחושך, בשעה שתיים עשרה, כשכל האורות כובו, יכול היה לראות אותם מתנשקים, ולא רק שהם התנשקו בשעה שתיים עשרה, אלא שהם התנשקו גם לאחר מכן, ואם כל זה לא יביא להם מזל טוב, סימן שאין שום אמת באמונות התפלות.

לא איים עליו, הוא עבד בהצלחה רבה כדייל באל-על, ואהב בהצלחה רבה את בתו של מנהל אליטליה, ליריה טאופסינג.

עמי ולידיה

אמונה תפלה

במשפט הבולים, שהגיבור הראשי שלו היה אברהם שניאור, נפגעו כמה וכמה אנשים, וביניהם דייל אל-על עמי זיסמן. המשפט קילקל לעמי לא רק את יחסיו עם אל-על, אלא גם את יחסיו עם אליטליה. כי כל זמן שמעמדו היה איתן, ושום משפט

בזמן שניאור נשפט בארץ, נפטר אביו של נדיה בחוף לארץ, ונדיה נסעה לחודשים לצרפת. היא חזרה ארצה, והספיקה לראות את שניאור רק זמן קצר לפני תום המשפט שלו.

במשך שבע שנים רצה שניאור להתחתן עם נדיה, ונדיה סירבה. "אני מבוגרת", היא אמרה, "ובגילי כבר לא יפה להתחתן." עכ" שיו, לאחר שהוא נלקח לבית הסוהר, היא עדיין לא חושבת להתחתן איתו, אם כי היא מתכוננת לשמור לו אמונים.

"כל עסק הנשואין זה שטויות", היא אומרת, "אני אוהבת אותך, וזה מה שחשוב,

סביר והנכדה שי קוסובסקי

זה היה כשהוא היה בחוף לארץ, שלוש וחצי שנים, והכיר שם את שירלי ג'ק, הנכדה של יעקב קוסובצקי, החזן ה' מפורסם.

היא היתה בחורה דתית מאד, והוא רצה מאד להתחתן איתה, אלא שהוא לא היה די דתי, והנשואין בוטלו.

אבל עכשיו זה רציני אצלו, לא כמו בפעמים הקודמות. הפעם הוא אצמל החליט להתחתן. הוא אמנם גר עדיין באמל הורלי, אבל הוא מתכוונן לקנות דירה, יש לו מכר נית סאונד סד, ותוך חודשיים הוא עומד לשאת לו אשה. הצרה היא שהוא עוד לא יודע את מי.

לכן הוא פנה אלי וביקש ממני שאני אמצא לו בחורה מתאימה. היא יכולה להיות יפה, רצוי שתהיה דוגמנית. אבל העיקר ש' היא תסכים להתחתן איתו.

היפים

יורם לוקוב, הידוע יותר בשם יורם היפה, היה פעם בעלה של דפנה היפה, והם היו הזוג הכי יפה בארץ, ואחר כך בפאריס. אבל הם לא הסתדרו ביניהם כל כך יפה, ולכן נפרדו האחד מהשניה, ואחר כך גם התגרשו.

אחר כך יורם היפה הכיר את נירה היפה, והתחיל לחזר אחריה, ולבלות איתה. הם ניהלו רומן ארוך ויפה, עד שגרושתו של יורם חזרה מפאריס.

כשדפנה היפה חזרה מפאריס היא בכלל לא היתה רומה לדפנה היפה שנסעה לפאריס. היא חזרה משם בלונדון, מאופרת, ויפהפיה.

זה מצא חן בעיני יורם היפה, הוא נפרד מנירה היפה, וחזר אל אשתו לשעבר היפה, שהיא גרושתו היפהפיה בהווה.

שם מתאים

כשהזמרת עליזה גבאי נסעה לגרמניה, היא לא ידעה מתי תחזור ארצה, ולא השאירה אחריה שום דבר בעל ערך. רק תקליטים, ביניהם של שירי ילדים. היא הגיעה לגרמניה עם בעלה, רפי גבאי, הפסנתרן שהיה מלווה אותה לכל מקום שהלכה עם הפסנתר שלו, והשתקעה שם עמוק עמוק.

בגרמניה היא זכתה להצלחה. היא הופיעה בפסטיבל של פזמונים גרמניים, ושרה שם שיר שנקרא נרו ון דו ביסט מיט מיר שפירושו רק כשאתה ליד, וקיבלה על זה פרס שני. לאט לאט היא הפכה גרמניה לכל דבר. היא נפרדה מבעלה הישראלי שחזר לארץ ומופיע עכשיו באילת, והיא מצאה לה גבר חדש, בלתי ישראלי ובלתי יהודי. אומרים שבזמן הקרוב היא גם תחליף את שמה לשם יותר מתאים, ליוהנה קוך, או משהו יפה מהסוג הזה.

נדיה

ובגלל זה אני אחכה לו עד שהוא יצא. אני לא פוחדת מזה." למרות שהיא לא פוחדת, היא עצובה. ביום החמישי אפשר היה לראות אותה ב' מסעות הקוסיקוס שלה בתלבושת חגיגית

מאוד, כרגיל, כשהיא מקבלת בנימוס רב ובהמימות רבה את אורחי המסעדה. רק ה' עיניים האדומות שלה, המסתפחת שהחזיקה בידה, והעובדה שהיתה יוצאת מפעם לפעם כדי לבכות, העידה על המצב שלה.

עיניים אדומות

ביום החמישי, בשעה שתיים עשרה בלילה, נלקח אברהם שניאור לבית הסוהר מעטיוהו, כדי לרצות עונש של שלוש וחצי שנות מאסר, על זיוף שטרות ובולים. אשתו נדיה, שהיא איתו כבר שבע שנים ללא נשואין, קיבלה ה'לם. "הוא לא סיפר לי שיש איזשהו סיכוי שהוא יקבל על זה מאסר", היא אומרת בקול חלוש, וממצצת בעיניים דומעות, "הייתי בטוחה שהוא יקבל איזה קנס או מאסר על-תנאי. לא תיארתי לי בכלל שיקחו אותו לבית סוהר."